RGANG No. 7882 DINSDAG 6 JUNI 1950 VIER PAGINA'S

AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Abonn.-prijs: Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname, Bovenwinden ƒ 2.50. — Bu itenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbet.).
Kantoor: Consciëntiesteeg 27—29. Telefoon: Redactie 3858 — Administratie 3550.
Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao.
Hoofdredacteur: Ad. Versney.

Een Engels Plan-Schuman

Londen. — Engeland werkt aan de voorbereiding van een versie het plan-Schuman, die voor Engeland aanvaardbaar zou zijn deelneming van dit land mogelijk zou maken, aldus verklaar- een woordvoerder van het ministerie van buitenlandse zaken. andagmorgen heeft Attlee Bevin in het ziekenhuis bezocht. gens deze woordvoerder overlegt men thans over het plan- op Engeland van de gang van zaken bij de conferentie over plan-Schuman op de hoogte gehouden kan worden. Frankrijk de Zaterdag in permanent verbindingscomité voor.

DOLLARS KUNNEN WEER ROLLEN

shington. — President Tru- heeft Maandag het wets- erp getekend, waarin een g van 3.121.450.000 dollar trokken wordt voor vijf amma's van Amerikaanse verlening aan het buiten- In dit bedrag zijn de gel- voor het derde jaar Mar- hulp en het fonds van 35 oen ter bestrijding van de kosten van uitvoering punt Vier van Trumans ram voor technische hulp economisch onontwikkelde den, inbegrepen. De presi- verklaarde, dat het ont- „een aanzienlijke bijdrage oor handhaving van de vrede de vrijheid in de wereld". man verklaarde vooral inge- en te zijn met de bestem- g van de gelden voor Punt Vier van het program. Hij noem- de dit een belangrijke maatregel er versterking van de vrijheid, die ertoe zal bijdragen het com- munistische imperialisme te ver- slaan. De president sprak de hoop uit, dat het Congres spoe- dig zijn goedkeuring zal hech- ten aan het aanvullend ontwerp, in de Amerikaanse regering chtigd wordt om het par- tiere kapitaal aan te moe- digen tot beleggingen in onont- wikkelde gebieden. Truman be- sloot, zeggende, dat het Euro- pese herstelprogram in de eer- ste twee jaar grote vorderingen gemaakt had. Hij vertrouwde, dat het derde jaar een steeds toenemende samenwerking tus- sen de Marshall-landen te zien zou geven, waardoor deze sta- ten dichter bij de dag gebracht zullen worden, waarop zij naar eigen vermogen kunnen bijdra- gen aan de economische ontwik- keling van alle vrije landen.

NET ECHT

Londen. — De inlichtingen- dienst van de organisatie van het Brussels Pact meldt, dat in de maand Augustus gedurende twee dagen op het Europese con- tinent luchtmanoeuvres van de Westelijke Unie, „Cupola-oefe- ningen" genaamd, zullen worden gehouden, die onder bevel zul- len staan van luchtmaarschalk Sir James Robb, opperbevelheb- ber van de luchtstrijdkrachten van de Westelijke Unie. De in- lichtingendienst meldt verder, dat het doel van deze manoeu- vres is zekere luchtverdedigings- maatregelen voor de voornaam- ste industrie- en verkeerscentra in Frankrijk, België en Neder- land in praktijk te brengen. Ook zijn zij bedoeld als oefeningen van alle beschikbare elementen van de luchtverdedigingsorgani- satie van de Westelijke Unie. Bombardementsvliegtuigen van de RAF alsmede andere eenhe- den, waaronder Amerikaanse luchteskaders, zullen schijn- aanvallen uitvoeren op doelen, gelegen in de zone van de ma- noeuvres. De „vijandelijke' vlieg- tuigen zullen door de organisa- tie van de luchtverdediging en door het afweergeschut van de continentale landen worden on- derschept. Sir James Robb zal de verdedigingen en de aanval- len coördineren en hij zal boven- dien belast worden met de lei- ding van de verdedigingsstrijd- krachten, hierin bijgestaan door de opperbevelhebbers van de Nationale organisaties voor de luchtverdediging.

Het einddoel van deze manoeuvres is het standaardiseren van de verdedigings- en vliegtechniek.

WEST-DUITSLAND MEER VRIJHEID

Bonn. — De geallieerde Hoge Commissie voor West-Duitsland maakte Maandag bekend, dat de Westduitse regering in het vervolg bepaalde apparaten voor scheikundige en electrotechnische doeleinden, welke tot nog toe aan geallieerde controle onderhevig waren, zal mogen doen vervaardigen. Het geallieerde militaire veiligheidsbureau zal zich slechts de controle voorbehouden over de vervaardiging van enkele scheikundige producten, die eventueel voor oorlogsgebruik bestemd zouden kunnen zijn.

Het graf van de H. Petrus gevonden?

Vatikaanstad. — Paus Pius XII heeft Maandag het gewelf onder de basiliek van Sint Pieter opengesteld, waar naar verluidt na 10 jaar opgravingswerk het graf van de apostel Petrus te voorschijn is gekomen. De besloten plechtigheid was tot het laatste ogenblik geheim gehouden. De Paus betrad het gewelf door een nieuwe deur en wijdde het altaar boven de plek, waar het graf van Petrus zich zou bevinden.

Alleen vergezeld door archeologen van het Vatikaan, nam de Paus de opgravingen 15 meter onder de vloer van de basiliek in ogenschouw, waar volgens door het Vatikaan bevestigde, noch ontkende berichten het gebeente van de apostel in een loden en stenen kist, die in de 9e eeuw aan plundering ontkwam, zou gevonden zijn. De Paus knielde lang in gebed voor de steen, waarop de eerste Christenen gebeden hebben ingekrast. Volgens de Paus staat het historisch vast, dat de steen, die precies onder het midden van de koepel van de basiliek ligt, dezelfde is, als de steen, die volgens mededeling van de priester Orius 140 jaar na de dood van Petrus het graf van de apostel aangeeft. Het gewelf zal binnenkort voor pelgrims worden opengesteld. Het is thans mogelijk, dat de Paus zal bekendmaken, dat de beenderen van de apostel gevonden zijn of hij zal wellicht het verslag van de opsporingen, dat twee boekdelen beslaat en binnenkort door het Vatikaan zal gepubliceerd worden, afwachten. De Paus inspecteerde enige van de graven van christenen en niet-christenen en munten, die sedert de 9e eeuw door pelgrims werden achtergelaten.

OFFICIELE ZETELVERHOUDING IN BELGIE.

Brussel. — Nadat aanvankelijk was meegedeeld, dat de vier Kamerzetels van het liberaal-socialistische kartel toekwamen aan drie socialisten en één liberaal, deelde het ministerie van binnenlandse zaken thans mede, dat vier zetels aan de socialisten komen. Hierdoor is een wijziging in de samenstelling van de Kamer gekomen. Deze luidt thans: CVP 108 zetels, socialisten 77, liberalen 20 en communisten 7 zetels.

BELGISCHE VERKIEZINGSCOMMENTAREN.

Brussel. — Alle Belgische bladen hebben commentaar gegeven op de verkiezingen. **„La libre Belgique"** schrijft de verliezen van de Liberale Partij toe aan „de steun, die deze partij te lang heeft verleend aan de politiek der Marxisten zowel op constitutioneel als op philosofisch gebied" en de communistische verliezen aan het feit, dat de „Kominform te openlijk heeft blijk gegeven van de Sovjet-Russische overheersing der West-Europese communistische bewegingen".

Het socialistische blad **„Le Peuple"** schrijft, dat de socialistische partij, de enige partij, die het aangedurfd heeft duidelijk „neen" te zeggen, over het gehele land winst heeft geboekt. De liberalen moeten het gelag betalen, „hetgeen misschien onrechtvaardig is, maar de kiezer aanvaardt geen halfslachtige houding". „De Katholieke partij hoeft niet te verwachten, dat zij de socialistische partij op sleeptouw kan nemen", aldus „Le Peuple", die aan het slot voorspelt, dat, indien de Koning er genoegen mede neemt door één enkele partij op de troon te worden teruggeroepen, „het nieuwe parlement niet langer zal duren dan het vorige".

„Le Drapeau Rouge" (comm.) schrijft, dat het een zware, maar verheven taak van de communisten zal zijn om te vechten tegen de neo-fascisten en strijd te voeren voor de vrede en de eenheid van alle arbeiders met meer moed dan ooit te voren.

ENGELAND SPREEKT MET EGYPTE.

Cairo. — Veldmaarschalk Sir William Slim, chef van de generale staf van het Britse rijk, die te Cairo vertoeft voor besprekingen over de defensie met de Egyptische autoriteiten, heeft Maandag een onderhoud van 2 uur met Salah El Din Bey, de Egyptische minister van buitenlandse zaken, premier Nahas Pasja en de minister van oorlog, Moestapha, gehad. De onderminister van staat, Ibrahim Farrah Bey, die aanwezig was, verklaarde na afloop: Het was een zeer belangrijke bijeenkomst, waarop wij de politieke en militaire toestand hebben besproken.

Tegen Communisme Wapenen gemeenschappeliik

Washington. — De Amerikaanse minister van defensie, Louis Johnson heeft Maandag voor de senaatscommissies voor de buitenlandse betrekkingen en voor de strijdkrachten zijn plannen uiteengezet voor een herbewapening van de niet-communistische landen.

Johnson verklaarde, dat de Verenigde Staten in West-Europa een betrekkelijk kleine landmacht voorgesteld hebben, uitgerust met moderne wapens en gesteund door een tactische luchtmacht, waarbij de strategische luchtmacht der Verenigde Staten klaar staat om onmiddellijk hulp te bieden. Naar de opvatting van de verenigde stafchefs der Verenigde Staten zou een dergelijke legermacht aanvankelijk het hoofd kunnen bieden aan een Russische inval, aldus Johnson. Deze Europese weerstand is nodig om de nieuwe wapens, die de Amerikaanse leger- afstand- bommenwerpers kunnen gebruiken, volledig doeltreffend te doen zijn.

In antwoord op de vele vragen van de pers over de besprekingen en de Britse houding hiertegenover zegt het State Department o.m., zich te verheugen over het voornemen van Frankrijk, Duitsland, België, Italië, Luxemburg en Nederland om besprekingen te voeren over de uitvoering van het plan-Schuman. Voorts zegt het State Department bevredigd te zijn door de verklaringen van de Britse regering over het plan en over haar deelneming aan de besprekingen hierover. Het State Department verklaart tenslotte tevreden te zijn over het voornemen om Engeland van de vorderingen der onderhandelingen voortdurend op de hoogte te houden.

EN SCHEPEN.

Ottawa. — Lester Pearson, de Canadese minister van buitenlandse zaken, heeft Maandag in het parlement te Ottawa over de Londense besprekingen van de landen van het Atlantische Pact verklaard, dat een scheepvaart-pool wordt gevormd, die, naar men hoopte, in geval van oorlog in alle Atlantische scheepvaartbehoeften zou voorzien.

AMERIKA TEVREDEN OVER PLAN-SCHUMAN.

Washington. — Het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken heeft Maandag een verklaring uitgegeven, waarin het de bereidselen tot de besprekingen te Parijs over het plan-Schuman toejuicht.

SHAKESPEARE IS SHAKESPEARE NIET.

Winchester. — Volgens de Britse geleerde dr. Arthur Titherley waren zowel Shakespeare als Bacon bedriegers en zijn de werken, die aan Shakespeare worden toegeschreven, in werkelijkheid van de hand van William Stanley, zesde graaf van Derby. Dr. Titherley heeft, na 30 jaar intensieve bestudering van Shakespeare, van manuscripten en het leven in de regeringsperiode van koningin Elizabeth een document van 200.000 woorden geschreven om zijn theorie te bewijzen. Dr. Titherley was voorheen deken van de wetenschappelijke faculteit van de universiteit van Liverpool.

Over Oude en Jonge Staten

Nationale traditie getuigt van een geslaagde staatsvorming

Is Amerika een jonge of een oude staat? En Brazilië, Frankrijk of Rusland? Het zijn vragen die op zichzelf en op het eerste gezicht misschien niet van veel belang zijn. Want is het niet belangrijker de landen en staten zèlf te kennen, dan erover te filosoferen of men ze „oud" of „jong" moet noemen? Ligt het niet voor de hand trouwens dat b.v. de Verenigde Staten van Noord-Amerika een oude (en ervaren) staat vormen in vergelijking met bv. de jonge Verenigde Staten van Indonesië, maar zèlf, met b.v. Frankrijk vergeleken, toch tot de jonge staten moeten worden gerekend? Het belang van het onderscheid tussen oude en jonge staten ligt dan ook niet zozeer in de gebruikte aanduiding („oud" en „jong") zelf, maar veeleer in datgene wat achter de onderscheiding ligt en min of meer daarmee wordt aangeduid.

De woorden „oud" en „jong" hebben geen vaststaande betekenis. Als een geoloog over jonge aardlagen spreekt, dan bedoelt hij aardlagen, die slechts tienduizenden jaren oud zijn. Maar een paardenbezitter noemt een paard van twintig jaar „oud". De woorden „oud" en „jong" zijn dan ook, als zovele dergelijke aanduidingen („groot" en „klein", of „lang" en „kort", of „vroeg" en „laat" etc.) typische verhoudingswoorden. En wanneer wij dus spreken van „jonge" en „oude" staten, dan bedoelen we dat evenzeer in relatieve zin.

In die relatieve betekenis van het woord kunnen we de meeste Europese landen „oud" noemen. Want hun nationale geschiedenis, de opbouw van hun samenleving en hun maatschappelijke structuur hebben al een voorgeschiedenis van vele eeuwen; dat is lang in vergelijking met bv. Amerika, waarvan de eerste tekenen der nieuwe ontwikkeling nauwelijks 450 jaar geleden zich voordeden. Doen zich dan daar in het geheel geen invloeden meer gelden afkomstig van de oorspronkelijke bevolkingen, derhalve niet-Europese invloeden van vóór de ontdekkingsreis van Christophorus Columbus? Zeer waarschijnlijk wel.

Maar de samenstelling der bevolkingen, de structuur der samenleving, de politieke vormgeving, zij allen zijn toch tot stand gekomen na het bedoelde tijdstip uit een zo grote overmaat van nieuwe en uitheemse (in hoofdzaak Europese en Afrikaanse) factoren, dat het ongetwijfeld toelaatbaar is de tijd na 1500 als het begin dezer ontwikkeling aan te nemen. Daar de zelfstandige staatvorming van nog veel later dateert, ten dele nog aan de gang is, mag men de Amerikaanse staten dus „jonge" landen noemen, tegenover het merendeel der Europese landen „oud". Maar deze oudjes waren in vergelijking met bv. het keizerlijke China weer piepjong. Ik spreek opzettelijk van het „keizerlijke" China, want een veelvuldig gebruik wil, om na 1912, het revolutiejaar, van het „jonge China" te spreken.

Reeds hierboven merkte ik op, dat de betekenis van al deze onderscheidingen niet zeer groot is, als men zich niet verdiept in de vraag, of in het algemeen bepaalde kenmerkende verschijnselen zijn te constateren bij „oude" en bij „jonge" staten. Nu leent een artikel van deze omvang zich niet dit opzicht. Ik wil mij daarom voor een grondig onderzoek in tot een enkel aspect beperken. En wel de regeringsvorm en het functioneren daarvan. Zijn er bij de jonge staten — en bij de oude — gemeenschappelijke kenmerken aan te wijzen, die van nut kunnen zijn om de mogelijkheden op dit gebied te leren kennen en waarderen? Het is zeer de vraag. Want het lot van een samenleving en van haar regeringsvorm worden bepaald door zoveel factoren die verschillend zijn naarmate de uiterlijke omstandigheden verschillen (omstandigheden, dikwijls geheel onafhankelijk van jeugd of ouderdom van het betreffende land), dat kinderziekten of ouderdomskwalen maar een beperkte invloed op het wel en wee van de politieke lotgevallen van een land zullen hebben. De geschiedenis geeft daarvan voorbeelden te over. Men hoeft alleen het verloop van zaken der U.S.A. maar te vergelijken met dat van sommige Zuidamerikaanse republieken, om dit in te zien. Maar een en ander neemt niet weg, dat vergelijkbare verschijnselen zich in al deze gevallen voordoen, waarvan nadere beschouwing de moeite loont.

En dan is het eerste en belangrijkste verschijnsel, dat ieder beschouwer dadelijk moet treffen, de betekenis van het bestaan van traditie in de regeringsvorm der oude en het ontbreken daarvan in de regeringsvorm der jonge staten. Dit verschijnsel is van zoveel belang, dat men dikwijls van een jonge staat spreekt na een politieke revolutie in een reeds eeuwenoude natie, omdat door de revolutie bewust de banden met het verleden, met de traditie dus, zijn doorgesneden. Zo even doelde ik hierop al, toen ik wees op het „jonge China". Voor het ogenblik in het midden latend of deze breuk met het politieke verleden altijd wel zo definitief en grondig is als de tijdgenoot meent, kunnen we echter wel vaststellen, dat jonggevormde staten of daarmee gelijk te stellen politieke gemeenschappen politieke traditie ontberen, in tegenstelling met de oudere naties. Die afwezigheid van traditie is overigens niet zonder meer een nadeel. Om de betekenis — ten gunste en ten ongunste — van

het nieuws van vandaag

Wij hebben reeds lang de hoop opgegeven, dat in de gelederen der coalitie bezinning zal optreden: partij politiek vertroebelt het juiste inzicht te zeer. Met name de handhaving van de „acht-acht", die een van de steunpunten der coalitie geworden is en waaraan het CAB-Engels ten offer is gevallen, beschikt over een uiterst merkwaardig verblindend vermogen, zodat zij tot onrechtvaardige toestanden aanleiding geeft en tegelijkertijd belet dit onrecht te doen zien.

De wijzigende Nederlandse opvatting over de politieke zaken van de Ned. Antillen heeft natuurlijk een verbeten reactie opgeroepen bij die statenleden — en dat is het grootste deel — die bij deze zonderlinge zetelverdeling zijn spekkoper zijn geworden, ofschoon zij hun verkiezing te danken hebben aan de verdeling der kiezers in kiesgroepen — het voorstel van de 'achter die veertien - vier steekt, kan moeilijk een glimlach onderdrukken: de grandioze meerderheid is een appel, schoon en glanzend aan de buitenkant, naar van binnen wormstekig en oneetbaar.

Onder deze 14 voorstanders waren er 7 van Aruba: 3 van de AVP, 2 van de groep Yrausquin en 2 van de UNA. We kunnen dus practisch alle Arubaanse kiezers achter de voorstemmers scharen. Dat maakt totaal 11.056 stemmen. De Bovenwinders waren er met Plantz voor St. Maarten, waar niet gestemd is. Doch er waren daar 578 kiesgerechtigden en die zullen wij dit lid

14 — 4 een rotte appel

en bloc schenken. De heer Crugers werd op St. Eustatius gekozen met 169 stemmen en Voges met 281 op Saba. Dat is 1028 stemmen tesamen. Rest ons nog de heer Marchena van Bonaire, wiens stemmen aantal wij zullen verrijken met die welke vruchteloos aan drs. Newton geschonken werden, dit is 800 totaal. Elf van de 14 voorstemmers vertegenwoordigen aldus 12.884 stemmen.

De schamele vier tegenstemmers waren de drie leden van de DP fractie, die tezamen 10.006 stemmen haalden en de vertegenwoordiger van de KVP met 5.305 stemmen, dat maakt tezamen 15.311 stemmen.

Trekken wij het aantal stemmen, dat door deze 11 voorstanders behaald werd, af van het aantal, dat 4 tegenstanders behaalden, dan blijkt, dat de 4 tegenstanders 2.427 stemmen *meer* vertegenwoordigen dan 11 voorstanders.

Waar wij met 11.056 stemmen voor Aruba allle 8 statenleden van dit eiland insloten, ofschoon er maar 7 ter vergadering aanwezig waren en als wij de 952 stemmen van het lid Gerharts — ofschoon deze zijn stem nimmer aan de handhaving van „acht-acht" zou geven — voor een ogenblik daar ook bij insluiten, dan blijkt dat alle stemmen buiten *Curaçao* uitgebracht *minder* zijn dan die, welke op Curaçao voor slechts vier leden volstonden.

Zo deze motie en de stemmenverhouding, waarmede ze zo overweldigend doorgedreven werd, iets bewijst, dan wel de noodzakelijkheid om onmiddellijk een eind te maken aan een kiesstelsel, dat 13 statenzetels geeft aan een aantal kiezers, dat kleiner is dan het aantal, dat er op Curaçao slechts vier kan kiezen.

De Statenvergadering van 1 Juni stond in het teken van deze reactie. Veertien leden gaven hun stem aan een motie, die de wijziging van art. 78 („acht-acht" in „twaalf-acht") als in strijd met de geest van de grondwet verklaarden.

Veertien-vier is een getal, dat overweldigend genoeg op het lijf valt van de niets vermoedende buitenstaander. Maar wie iets meer weet van de stemmenverhouding, die

Recht tot het hart

In het scheppen van kunst, is oprechtheid het enige principe.

de werking der traditie te verstaan, moet men zich voor ogen stellen, dat „traditie" in de eerste plaats ligt in de hoofden en harten van het volk; pas in de tweede plaats in uiterlijke vormen, die op een buitenstaander soms een versteende indruk maken, maar daarom nog niet altijd versteend zijn.

Juist de in de eerste plaats psychologische en gevoelsmatige betekenis der traditie geeft deze zo'n geweldige macht over de mensen, zo'n beslag op de geesten. Een nationale traditie nu is een vrijwel onafscheidelijk nevenverschijnsel van geslaagde staatvorming. Deze traditie werkt als samenbindend element maar geeft ook het nationale leven richting en bepaalt voor een groot deel de manier, waarop de staatsinstellingen in de practijk werken. De Britse traditie van individuele vrijheid gepaard aan verantwoordelijkheidsgevoel en begrip voor „fair play" b.v., hoe dikwijls in de practische uitwerking gebrekkig gebleken, heeft toch een geweldig stuk bijgedragen tot het slagen in 1940/41 van het voortgezet — toen soms wanhopig schijnend — verzet tegen het aanvallend Nazisme. De centraliserende tendenz in de Franse regeringssystemen hangt ongetwijfeld samen met de Franse traditionele opvattingen aangaande de gelijkheid, die „particularisme" niet gunstig gezind zijn, doch daardoor een verlammende werking op de ontplooiing van regionale en plaatselijke bestuursvormen hebben uitgeoefend. En de U.S.A. hebben een krachtige traditie van economische vrijheid, waardoor ieder gelijke kansen heet te hebben om zijn fortuin te maken, een traditie die misschien wat afbrokkelt, maar toch in allerlei vormen voortleeft.

De traditie is dus datgene, wat een volk met zijn verleden verbindt, wat het zelfbesef geeft (hoe misplaatst dat soms buitenstaanders moge voorkomen!) en zelfvertrouwen. Maar het is ook datgene, wat een volk in zijn fouten doet volharden, wat het moeilijk maakt geheel nieuwe situaties te verwerken en zich daarbij uiterlijk — maar vooral innerlijk — aan te passen. Ik gaf reeds als voorbeeld van zulk een negatieve werking van traditie een der schaduwzijden van het Franse gelijkheidsstreven (er zijn ook lichtzijden!). Een jonge staat nu — en hier bedoel ik een eerst sinds korte tijd tot zelfstandigheid gekomen gebied — kent natuurlijk als samenleving vele tradities, zo goed als alle volksgemeenschappen, maar mist ze ten aanzien van die regeringsvorm en het functioneren daarvan. De gevolgen daarvan zijn tweeërlei. In de eerste plaats ontstaat een zoeken en tasten naar eigen vormen. Ook als de regeringsvorm van elders werd overgenomen (zoals practisch altijd geschiedt), is men toch zoekende deze met een eigen stijl, een eigen inhoud, te vullen. In de tweede plaats staat men met groter onbevangenheid tegenover de problemen van staatsbestuur, dan in oude staten het geval is: men durft de moeilijkheden aan en heeft daarom veel kans ze inderdaad baas te worden. Over beide aspecten van deze traditie loos heid een enkele opmerking.

Het zoeken en tasten om een eigen aanpak, een eigen vormgeving, een eigen stijl te vinden, kan, als het niet met succes wordt bekroond, tot blijvende onevenwichtigheid leiden. Dit is het grote gevaar, dat alle nieuwe staten bedreigt. Zonder een duurzaam staatkundig evenwicht is elke blijvende bloei van een samenleving onmogelijk. Dat betekent niet, dat de regering blijvend in handen moet zijn van dezelfde partij, maar wel, dat een wisseling van bewind op regelmatige en wettige wijze behoort te geschieden en bovenal, dat bewind en oppositie bij hun activiteit het landsbelang als gemeenschappelijk ideaal voor ogen moeten hebben. Corruptie, eigenbelang en partijzucht zijn zeer schadelijk voor een oude staat, maar voor een jonge staat zijn ze dodelijk. Maar deze tot elke prijs te verwerven eigen stijl en methode kan men van anderen niet leren. Het opbouwen van eigen politieke zeden kan alleen geschieden vanuit de levenskracht van het jonge volk zelf. Is die voldoende aanwezig, dan is er een goede kans van slagen.

...Maar, als gezegd, ook deze zaak heeft zijn lichtzijde. Wordt een jonge staat dan al niet gestimuleerd door een hechte staatkundige traditie, hij wordt er ook niet door geremd. De jonge staat kan zelf kiezen en oordelen, hij kan zelf bouwen en vormen. Toen na de bevrijding in 1945 in Nederland, het politieke leven weer openbaar werd — onder de oppervlakte had het natuurlijk voortbestaan — meenden velen, dat met de traditie van partijvorming naar de grondslag van godsdienstige beginselen moest worden gebroken, omdat de aldus gevormde partijen niet hun grondslag vonden in verschil van inzicht over de grote vragen van deze tijd. De juistheid van deze nieuwe opvatting blijve thans buiten discussie; feit is evenwel, dat de traditie zijn grote gewicht deed gevoelen en de oude confessionele partijen zich vrijwel onverzwakt handhaafden. Een jonge staat zou deze problematiek niet gekend hebben: daar zou de partijverdeling (aangenomen dat deze op democratische wijze geschiedt) automatisch volgens de meest urgente scheidslijnen tot stand komen.

Het ontbreken van staatkundige en politieke traditie is dus kenmerk van een jonge staat. Dat is een gevaar en een voordeel. Een bedreiging en een kans. De traditie kan inspirerend werken.

Maar het ontbreken ervan is de grote inspiratie van jonge staten. Moge het hen gegeven zijn daaruit kracht en eendracht te putten.

Mr. J. van der Hoeven.

Met de ontplooiing der Venezolaanse olievelden ging de stichting van een raffinaderij op Curaçao samen (1916). Op bovenstaande foto ziet men de werkzaamheden bij de olievelden van Maracaibo.

Zestig jaar Koninklijke

Een welvarende familie met meer dan 1400 leden

Strijd en moeilijkheden bleven Koninklijke niet bespaard

Als concurrente gevreesd, als partner begeerd, bleven strijd en moeilijkheden de „Koninklijke" niet bespaard. De eerste die naar haar hand dong, was het „Tank Syndicate", een Shell-Rotschild-combinatie, de tweede was de machtige Amerikaanse „Standard Oil", die met goedkope olie „dumpte". Moeilijk werd het vooral toen in 1898 de productie sterk terugliep, zodat de Koninklijke om aan haar leveringsverplichtingen te kunnen voldoen, tot aankoop van Russische olie moest overgaan. Maar het getij keerde. Nieuwe rijke bronnen werden aangeboord en het vertrouwen in de Koninklijke herstelde zich.

Deterding begreep, dat — wilde de Koninklijke stand houden — de onderneming een zo groot mogelijke spreiding moest hebben, de concurrenten ook in eigen land moest kunnen aanvatten en zich dus internationaal moest ontplooien door zoveel mogelijk eigen vestigingen of aandeel in andere ondernemingen, zowel op het gebied van productie als van verwerking, opslag, transport en verkoop te verwerven. Hij slaagde daarin wonderwel.

In 1901 werden tankopslagplaatsen in de voornaamste Australische havens ingericht, gevolgd door de stichting van eigen verkoopsorganisaties in de landen van het Vere Oosten. In 1902 kwam de verwerkings- en verkooporganisatie in Duitsland tot stand, nadat Deterding eind 1901 had aangekondigd, dat de Koninklijke zou gaan deelnemen aan de Europese benzine-handel. In 1903 verkreeg de Koninklijke belangen in de Roemeense olie-productie.

Het belangrijkste moment in de geschiedenis van de „Koninklijke" is wel het samengaan geweest met de Engelse „Shell" een samensmelting van belangen van twee aardolie-ondernemingen, die ieder voor zich waarschijnlijk een bescheiden plaats zouden zijn blijven innemen, doch tezamen thans, naast de Standard Oil (New Jersey), één van de belangrijkste aardolie-groeperingen ter wereld zijn. Gezond oordeel van de leiding van „Koninklijke" en „Shell" heeft deze stap van samenwerking mogelijk gemaakt.

De „Shell".

De Shell Transport & Trading Co. werd in 1897 opgericht door de Londense firma Marcus Samuel & Co., welke zich met de handel op Japan bezighield, zich ook had begeven in de handel in Russische lampolie in het Verre Oosten, vervolgens het transport dier olie met tankschepen tot zich had getrokken en zich ten slotte in 1896 als olie-producent in Indonesië op Borneo had gevestigd. In 1901 verzekerde de Shell zich van een deel der productie van de toen juist in Texas ontdekte olievelden.

Na lang onderhandelen tussen Koninklijke en Shell kwam eerst in 1903 de „Asiatic Petroleum Co." als gemeenschappelijke verkoopsorganisatie tot stand. Dit was de aanloop tot de algehele samensmelting der belangen van Koninklijke en Shell, welke op 26 Februari 1907, door de vorming van de sindsdien bekende „Koninklijke-Shell Groep" een feit werd.

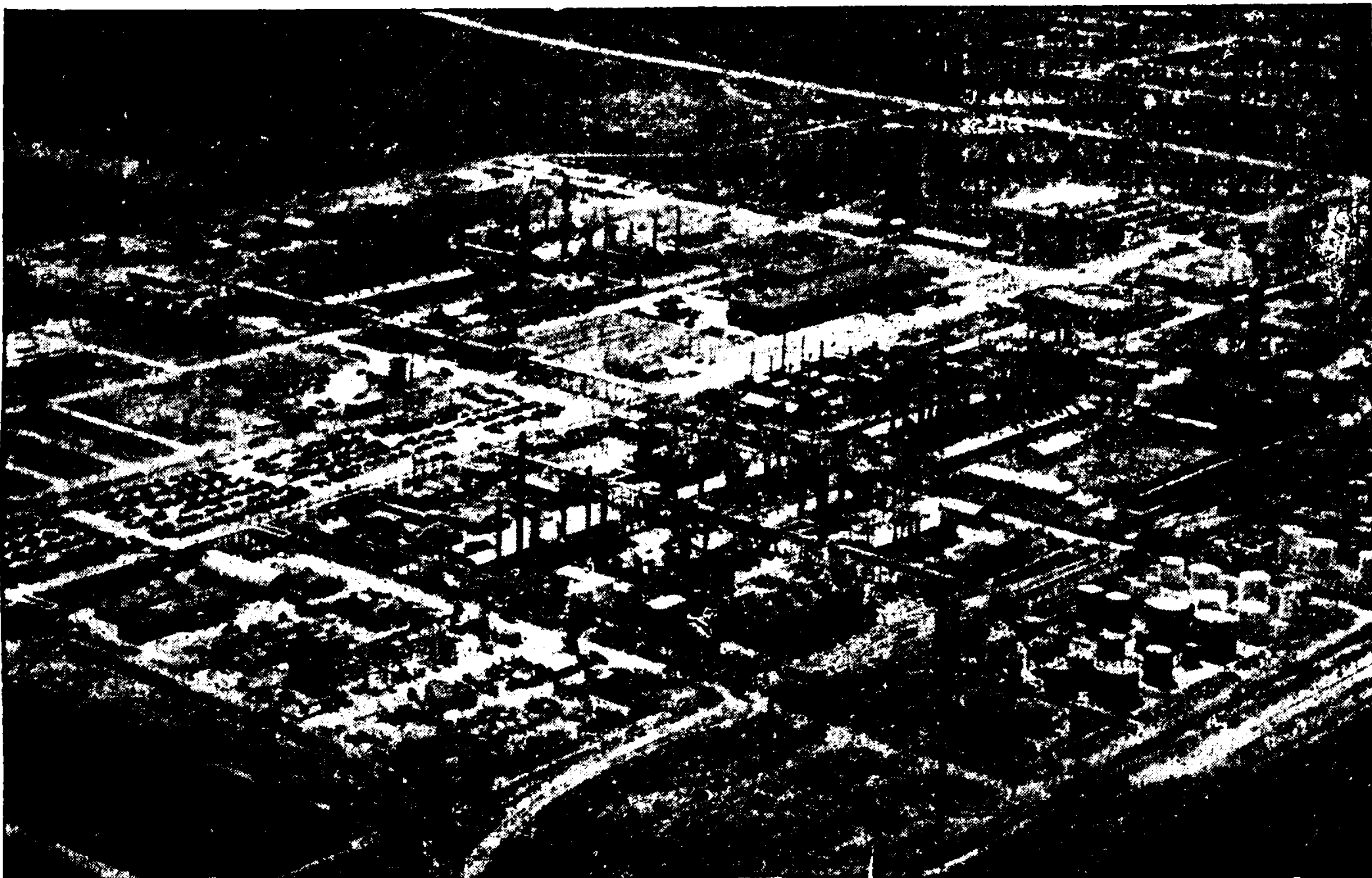
De Groep.

Bij deze samensmelting werden Koninklijke en Shell beide „holding Company". Zij zijn de bankiers van de Groep, die in de verhouding 60 (Koninklijke): 40 (Shell) het kapitaal van de drie grote werkmaatschappijen verschaffen. Dat zijn: de Bataafsche Petroleum Mij., die zich met opsporing, winning en verwerking bezighoudt, de Anglo-Saxon Petr. Co., die voor transport en opslag zorgt en de Shell Petroleum Co. (de vroegere Asiatic Petr. Co.), die belast is met de verkoop. Deze maatschappijen hebben bovendien overal ter wereld weer dochter-ondernemingen of belangen in andere maatschappijen. Naast haar kapitaal-verstrekkende functie geeft de Koninklijke leiding aan de groepswerkzaamheden, doordat haar directeuren en commissarissen, tezamen met die van Shell, de leiding hebben van de werkmaatschappijen van de Groep.

Aardolie ontwikkelt een stamboom.

Tot goed begrip van de bijkans tropische groei der aardolie-industrie gedurende de zestig jaren van het bestaan der Koninklijke dient men wel te beseffen, dat deze hand in hand is gegaan met de ontwikkeling van de techniek. Aanvankelijk werd wat men na destillatie van lampolie uit het ruwe product overhield als onbruikbaar beschouwd. Men had noch emplooi voor het zware residu noch voor de lichtere bestanddelen. De grote ommekeer kwam toen het technisch mogelijk werd het zware residu als stookolie voor stoommachines en de lichtere benzine in de ontstekingsmotor te gebruiken. De dieselmotor opende nieuwe perspectieven voor het gebruik van aardolieproducten en mèt het voortschrijden der techniek kreeg men behoefte aan steeds nieuwe brandstoffen en steeds betere smeermiddelen. Zo ontwikkelde zich een geheel aparte petroleum-chemische wetenschap en -industrie, die enerzijds zorgde dat de bestaande markt van steeds betere producten werd voorzien en die anderzijds door het zoeken — en vinden — van nieuwe toepassingen van door haar gecreëerde aardolieproducten nieuwe behoeften en nieuwe afzetgebieden kweekte.

Reeds omstreeks 1910 had de aardolie een „stamboom" van ongeveer 100 nakomelingen. De familie telt thans reeds meer dan 1400 leden en het aantal producten uit aardolie breidt zich nog steeds uit.

De installaties in Houston, Texas, waar door de Shell Chemical Corporation chemicaliën uit petroleum worden gewonnen. Midden op de voorgrond de installatie waar synthetische glycerine wordt geproduceerd.

CURACAO

GRATIS ABONNEMENT VOOR NOS LUCHA.

Dit twee-wekelijks blad van de Nationale Volkspartij beschuldigde in haar nummer van 22 Mei j.l. een redacteur van de „Amigoe", die sinds *6 April l.l.* geen ambtenaar meer was dat deze man de dure belastingcenten van het volk opsoupeerde en in ruil daarvoor niets deed dan het volk bestrijden.

Op 23 Mei stelden wij dit geschrijf natuurlijk aan de kaak als leugen en laster.

„Nos Lucha" van 5 Juni 1950 kom daar in een nevelig „Ingezonden" op terug (de kwestie, waar het over gaat, wordt zelfs niet met name genoemd) en voert ter verontschuldiging aan, dat het nooit de „Amigoe" leest, omdat het geen gratis abonnement krijgt.

En dan te zien, hoe editie na editie de naam *AMIGOE DI CURACAO* uit de kolommen van „Nos Lucha" puilt *(cfr. Nos Lucha, 5 Juni 1950. Eerste bladzijde. Eerste kolom).*

Een gratis abonnement? Waarvoor? Kan de „Nos Lucha" geen oude kranten gebruiken, om haar leugens te bedekken? Dan kan ze beginnen met haar bewering, dat de K.V.P. zich zou verenigd hebben met de C.O.P. Welk gratis abonnement heeft „Nos Lucha" die leugen verschaft? Heeft zij misschien een gratis abonnement op de methode:

„Lieg er maar op los: er blijft altijd wel wat van hangen"?

REGEN BALLET.

Met een hevigheid, onverwacht voor een maand als Juni stortte het regenwater als met bakken naar beneden. De straten en wegen waren in een ommezien tot wild stromende rivieren herschapen en de auto's, die zich een weg baanden door deze watermassa, leken meer op bootjes.

Veel ongerief ontstond, de telefoon werkte hier en daar niet, menigeen kwam òf te laat op zijn werk, of kwam helemaal maar niet opdagen.

En op straat plasten de jongens tot aan de enkels in het water, gehele straten stonden blank. Een geluk echter bij dit alles, de regenbakken varen er wel bij.

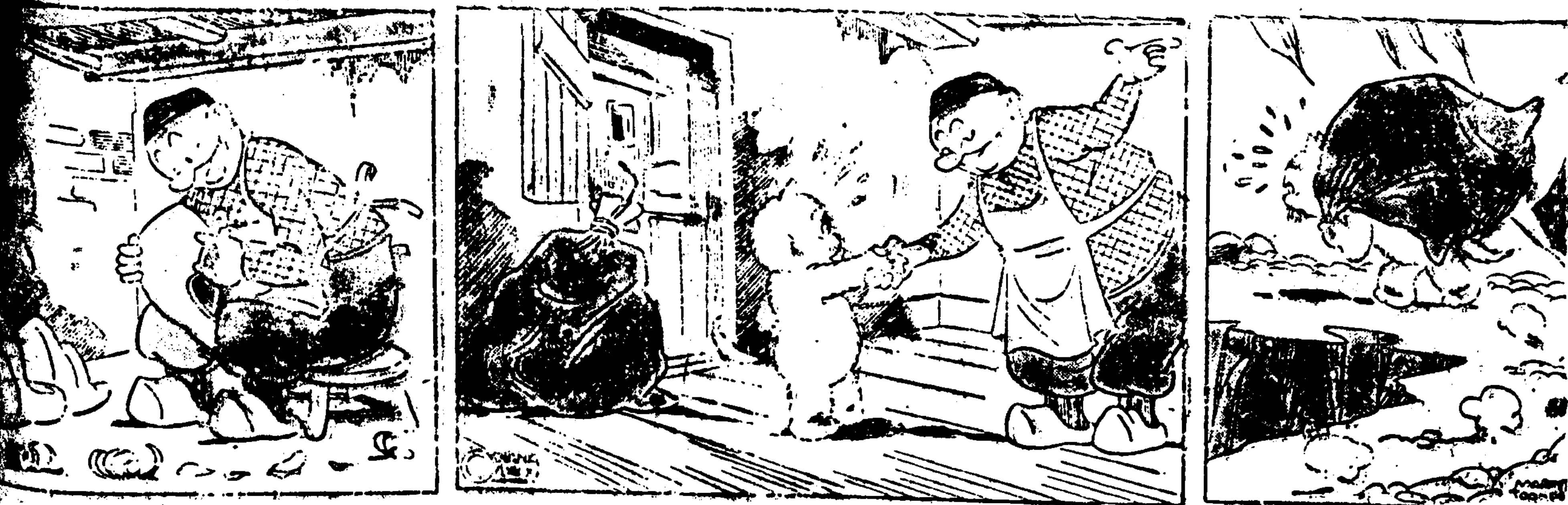
Ook tal van huizen hadden last van de regen, enkele huizen, zoals op Julianadorp en op Rio Canario stonden blank, kortsluiting was aan de orde van de dag, de Curom studio muur is zwart geblakend wegens lekken op een stop contact, met als gevolg een steekvlam, terwijl voorts de ingang tot de Curom studio in een modderpoel herschapen was. De politie kreeg druk werk, op Salinja Abao was het wegdek weggezakt, waardoor het regenwater in de percelen nr. 15 en 17 binnenstroomde. Het stond er 10 c.m. hoog. DOW zou het water wegpompen.

VOOR ƒ 15.000.

Zoals wij reeds meldden is de kans, dat de Zweedse Bondsploeg hier een wedstrijd zal spelen practisch nihil te noemen. De CVB n.l. stelde zich op het standpunt dat de financiële middelen het nemen van risico's niet wettigt. En terecht. Want de Zweden vroegen voor het spelen van een wedstrijd op Curaçao een garantiesom van ƒ 15.000.

[T]om Poes ontdekt het geheim der blauwe aarde

[...]lompenmaker zaagde en beitelde en schaafde en de hout-[...] vlogen hem om de oren. — Het is mooi werk, dat klompen [...] — vertelde hij. — En het is een mooie dracht ook. Eigen-[...]est ieder en altijd klompen dragen. Ja, ja, dat zou een goe-[...] voor ons, klompenmakers, worden! —

[...]t geloof ik, zei Tom Poes. — Maar ik geloof toch, dat ik [...] mijn voetzolen blijf lopen. Klompen zijn erg hard voor [...]en, ziet U? —

[...]atten zij een beetje en het duurde niet lang, of de drie paar klompen waren klaar. De klompenmaker stopte ze netjes in een zak.

— Dank U wel, — zei Tom Poes, — Ik ben erg blij en ik denk, dat de Markies er ook wel blij mee zal zijn. —

— Geen dank, — zei de klompenmaker. — Het was mij een genoegen. Dag poesje! —

Tom Poes hees de zak op z'n rug en zo beklom hij weer de bergen, nu al voor de derde keer. Dat viel niet mee en het kostte hem menig zweetdruppeltje.

Wie of wat is de dolende greaseman?

[...]easeman", een woord, dat [...]ba een betekenis van [...]eeft gekregen, een woord [...]bruikt wordt om kleine [...]en bang te maken, zoals [...]t in December met Zwar-[...]doet. Iets wat natuurlijk [...]en onpaedagogisch is. Be-[...]de Greaseman en is de [...]die vooral in San Nicolaas [...]t gegrond? Ziedaar een [...]die een ieder zich stelt. [...]we beginnen met U, ge-[...]zer, gerust te stellen. [...]easeman is, zo zeide ons de [...]issaris van Politie, een on-[...] persoon.

[...] op heden heeft hij alleen [...]door schutters staan glu-[...] op ieder gegil is hij hard [...]elopen. De Commissaris [...] ons verder mede, dat spe-[...]patrouilles iedere avond [...]over de stad verspreiden [...] dader te pakken te krij-[...] signalement van deze [...] (of mannen- heeft men [...]. De politie zit er achter [...]en hoopt binnen zeer korte [...]en einde te maken aan deze [...]ken. Agenten, die de ge-[...]dag hard gewerkt hebben, [...]en er des avonds hun vrije [...]aan op om deze greaseman [...]e sporen. In San Nicolaas [...]een speurder des avonds een [...]die voldeed aan het signa-[...]nt, een raam binnen klim-[...] Hij was er nog juist bijtijds [...] de man bij zijn ene voet [...]kken. De speurder aan het [...]en en de indringer trok na-[...]lijk de andere kant uit. Ein-[...] gelukte het de speurder [...]man op straat te krijgen en [...] mede naar het bureau te [...]en. Later bleek, dat het de [...]man niet was, doch een [...] die een ongeoorloofde ver-[...]ding had met een jongeda-[...] Terwijl de ouders sliepen [...] hij zijn nachtelijke bezoe-[...]

[...]ij weten, dat er angst be-[...]t voor de greaseman, een de-[...]dagen zagen wij in San Nico-[...] een huis waar aan ieder [...]n en iedere deur een extra [...] werd gemaakt, men deelde [...] mede dat dit voor de Grease-[...] was.

[...]ij deze gehele geschiedenis [...] de greaseman moet men [...]ter niet vergeten, dat de [...]selijke fantasie dit geval op-[...]roeft. Toevallig kijkt men 's [...]onds uit het raam en ziet ie-[...]nd voorbijgaan. Des morgen vertelt men „Ik heb de greaseman gezien". Schroeft het niet op, U bent misschien niet zo bang als andere mensen.

De naam „greaseman" is ontstaan doordat verschillende mensen deze man „beweren" gezien te hebben in een zwembroek en geheel met grease ingesmeerd, om aldus aan zijn belagers te kunnen ontkomen, op zich zelf reeds een onsmakelijke vertoning.

De graeseman kan er echter van overtuigd zijn, dat de meeste mensen een stevige knuppel hebben klaar staan en daarvan ook, indien nodig een stevig gebruik zullen maken. Onze politie speurt in alle richtingen en doet haar uiterste best. Verder meent de politie hier met een psychopaat te maken te hebben.

De velen zou in deze greaseman man (of mannen) zien ontslagen employé's van de Lago, die zich nu willen wreken, dan wel door misdaad zich van een goed inkomen willen verzekeren.

ARUBA

KAISER 1951 VEROVERT ARUBA.

Dat er belangstelling zou zijn voor de Kaiser 1951 was ons bekend, want zowel door kranten als door pamfletten was de komst van deze auto aangekondigd. Doch zulke belangstelling, toen de auto's van de Grace Line boot Vrijdagavond gelost werden, hadden wij zeker niet verwacht. Velen waren gekomen om dit juweeltje van een auto te bewonderen.

Zaterdagmorgen ontvingen wij van de heer Arturo Arends een uitnodiging om eens een kijkje te komen nemen.

Voor deze gelegenheid had men de showroom speciaal ingericht en daar stond dan de Kaiser in donkerte hebben aangeschouwd en die wij nu in een ser 1951 die wij de avond tevozee van licht konden bewonderen. Kaiserfabrieken hebben steeds in hun korte bestaan van autofabriek, voor verrassingen gezorgd. En hier was er dan weer een. Een auto geheel nieuw van de voorste bumper tot de achter bumper. Deze auto heeft het grootste oppervlak glas dat een auto ooit had. Het comfort van deze auto is groter dan die van welke ook, veel ruimte, grotere vóór en achterruimte en een grotere zitruimte, ook de bagage ruimte is groter, doordat het reserve wiel ondergronds verborgen wordt. Wij hebben een rit in deze wagen gemaakt. Op de weg ligt hij stevig, bij het remmen komt U ineens tot stilstand op een zachte manier. De motor is zeer zuinig en zo geachte lezer zouden wij kunnen door gaan. Wij raden U echter aan zelf eens te gaan kijken, het is de moeite waard. In de showroom van Arturo Arends aan de Korte weg kunt U dit juweeltje bewonderen. De gehele zending is waarschijnlijk reeds verkocht.

Toen wij afscheid namen van de heer Arends deelde deze ons nog mede, dat hij een speciaal servicestation heeft in Socotoro waar de leiding is toevertrouwd aan een mecaniciën-monteur, die ervaring heeft op dit gebied. Een servicestation behoort nu eenmaal bij iedere auto importeur, op Aruba wordt dat wel eens vergeten.

IN MEMORIAM GALO DARIUS CROES.

In de ouderdom van 73 jaren overleed Zondagmiddag plotseling ten zijne huize aan een hartaanval, de heer Darius Croes (Doey).

De heer Croes was oprichter van de firma G. D. Croes en Sons, terwijl hij tevens sinds vele jaren geinteresseerd was in de aloë cultuur.

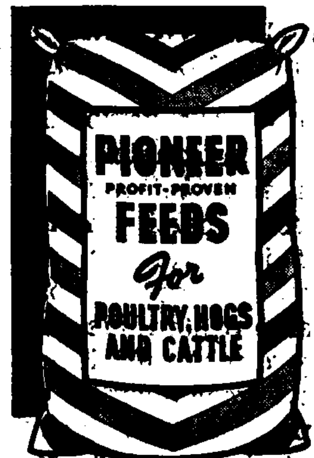
Met de heer Croes heeft Aruba een zakenman van formaat verloren. Ofschoon hij sinds enige jaren zich uit de zaken had teruggetrokken, trof men hem toch nog herhaaldelijk in zijn bedrijf aan, steeds met een warme belangstelling voor het Arubaanse zakenleven.

De velen die met hem in aanraking kwamen, zullen met ons kunnen getuigen, dat een goed vriend is heengegaan, een man die steeds een vriendelijke woord had voor een ieder.

Maandagmiddag vond onder enorme belangstelling vanuit het sterfhuis de begrafenis van de overledene plaats. Onder de vele kransen die de baar bedekten zagen wij er van familieleden en vrienden, van zaken en mede van de Aruba Tivoli Club waarvan overledene lid was.

Aan zijn nabestaanden betuigen wij onze innige deelneming, zij zullen met droefheid zijn gegenheid missen, maar tot troost moge het zijn, dat hij de goede strijd gestreden heeft.

Dat hij ruste in vrede.

CURACAO

VERKEERSBOD OVERPEINZINGEN.

Wij stonden wijsgerig te blikken op het „Verboden Parkeer Verbod's Bord" aan de ingang van de majestueuze trap, waarop de kopstukken van onze rechterlijke macht justitie en griffie met O.M. plachten te stappen, indien zij zich naar hun domein begeven teneinde recht te doen zegevieren in onze maatschappij.

Het bord is U welbekend, een grote P met zo'n streep er door, ten teken dat iets verboden is, in casu het parkeren.

Wij kennen deze borden ook met de aanduiding er onder, zoals om een voorbeeld te noemen, van 8-18 uur, hetgeen zeggen wil, dat het verboden is te parkeren van 8-18 uur. Wat U 1 minuut vóór 8 of 1 minuut nà 18 uur doet is niet verboden, niet strafbaar.

En wij blikten op dit bord aan de ingang van het statige stadshuis en zagen daarop: de bekende P met de streep, en daaronder „voor justitie".

Waarmede tot uitdrukking gebracht wordt, dat het parkeren daar voor een ieder is toegestaan, behalve juist voor de justitie. Buitendien staat het bord dusdanig opgesteld dat men de indruk krijgt dat het voor de justitie verboden is te parkeren achter het verkeersbord. In dit geval dus op de trappen van het stadhuis of tussen beide trappen. En dit zal zeker wel niet de bedoeling geweest zijn.

En nu wij het toch over borden hebben, weet U dat er een bord bestaat aan de ingang van de Madurostraat, dat zo veel zeggen wil als „rechtuit verboden". Wanneer U dus van de Wilhelminabrug komt is het verboden .... rechtdoor te gaan. Wij menen te weten, dat internationaal alleen de borden met de aanduiding, „rechtsaf of linksaf verboden" internationaal in gebruik zijn. Het is maar een weet.

EXCURSIE NAAR SURINAME.

De Besturen van JFF en Vereniging Suriname hebben met de KLM besprekingen gevoerd, teneinde te komen tot een gezamenlijke excursie naar Suriname met zo laag mogelijk tarief voor de leden. Dit doel werd, dank zij de volledige medewerking van de heer Willy Frankel, van de Bijzondere Vluchten en de vlotte houding van de heer L. Eichholtz, Hoofd vervoer, volkomen bereikt.

Het volgende werd bepaald:

Vertrek Curaçao — Paramaribo 15 Augustus, terug van Paramaribo op 5 September; dezelfde data voor de terugkeer Curaçao — Paramaribo. Vertrek Aruba — Paramaribo 25 Augustus, terug naar Aruba 15 September; dezelfde data voor de vlucht Paramaribo — Aruba en terug.

De passagiers uit Paramaribo mogen kiezen op welke datum zij van Paramaribo wensen te vertrekken; retour drie weken na vertrek, behoudens het geval, dat een vliegtuig reeds volgeboekt is. De vlucht van Paramaribo gaat n.l. over Aruba naar Willemstad.

Op Aruba kan men zich opgeven bij de heer Hugo de Vries, op Curaçao gelieve men zich op te geven bij de heer Buyne, Administrateur der club. Het verschuldigde zal uiterlijk 15 Juli a.s. moeten worden gestort bij de Penningmeester, de heer E. Johans.

In Suriname kan men zich opgeven bij de C.T.C., de agent van de KLM. Wij verzoeken de Surinamers op de Antillen hun landgenoten thuis per brief van deze mogelijkheid op de hoogte te houden en hen aan te porren gebruik te maken van deze kans, zodat door een behoorlijke bezetting uit Paramaribo naar hier de vlucht geen verlies voor de KLM wordt. Laat deze eerste poging een denderend succes worden, want dan kan op deze weg worden voortgegaan en b.v. een Kerstvlucht worden overwogen.

MEVR. HEYER VOLGT WELFARE CURSUS IN P. RICO.

Mevr. M. Heyer van het Departement van Sociale- en Economische Zaken vertrekt hedenavond naar Puerto Rico voor het volgen van een cursus, die door de United Nations wordt georganiseerd.

Deze cursus zal 6 weken duren en zal speciaal afgestemd zijn op het Caraibisch gebied. Het betreft hier een opleiding tot „welfare officer".

IN HET KORT.

• De minimum temperatuur was gisteren 24,3 C (h5,5 F), de maximum temperatuur 30 C (86 F). • In de Zeesteeg werd assistentie gevraagd voor een manspersoon, die daar opschudding verwekte. De man verkeerde in een overspannen geestestoestand en werd op medisch advies naar Rustoord overgebracht. • Een vrouw kwam aan de wacht mededelen, dat haar broer haar lastig viel. Deze man was dronken en was bij haar op visite gekomen en nu wilde hij niet weggaan. Als zij naar de politie durfde te gaan, nu, dan zou zij er ongenadig van langs krijgen. De politie verwijderde het jongmens. • Twee vrouwen, resp BA en LA kregen ernstige ruzie over een politiek geschil; LA, die de zijde van de NVP koos werd mishandeld door GP, die DP neigingen had. De vrouw in de politiek dus.

KORTSLUITING IN FRIGIDAIRE.

Vannacht om kwart voor twee ontdekte een van de telegrafisten in de bedrijfscentrale op het Wilhelminaplein een begin van brand in de lichtreclame bak van de Frigidaire aan het gebouw van Winkel en Zonen. De brand ontstond door kortsluiting een kabel stond reeds in brand. De politie werd gewaarschuwd en knipte de kabel door.

SCHEEPVAART-BERICHTEN.

Maandag.

Jaime Orlando van P. Gordon, *Avelina* van Santa Martha, *Seaside* naar Barbados, *Schie* van Antwerpen.

NEDERLAND

SMALDEEL ANTILLEN ONTBONDEN.

Rotterdam — Vrijdagmorgen is het smaldeel Antillen officieel ontbonden. De plechtigheid geschiedde op het vliegdek van de „Karel Doorman", waar de bemanning en deputaties van de andere schepen stonden opgesteld. Na inspectie door vice-admiraal Willinge was het „alle hens voor de boeg" en werden de manschappen toegesproken door vice-admiraal Willinge, die o.a. zeide, dat zij een zware oefening onder de rug hadden, waarop met voldoening kan worden teruggezien. Er was goed gewerkt en vele jongeren zijn als bevaren zeeman teruggekomen. Vice-admiraal Willinge wekte de mannen, van wie velen worden overgeplaatst, omdat de „Karel Doorman" in dok gaat, op om in de toekomst eendrachtig samen te werken.

Zielzorg in het oerwoud

Bosnegers worden gevormd

De spoorwegen blijven in Suriname beperkt tot dat ene merkwaardige lijntje, dat vijfmaal in de week 130 K.M. van Paramaribo het oerwoud in wordt bereden, hetzij door een heuse locomotief, hetzij door een benzinemotor of dressine. Nooit bereikt dit primitieve vervoermiddelen zijn eindpunt aan de Suriname-rivier zonder onderweg een paar slangen te overrijden, een kudde bosvarkens de schrik in de poten te jagen en zijn reizigers nog talloze malen meer versteld te doen staan over de gezapigheid waarmede in dit land vervoer wordt aangepakt. Het eindpunt is tegenwoordig station Kabel. De naam roept herinneringen op aan de tijd toen de reizigers hier met een kabel over de rivier werden gezet en aan de overkant een nieuw vervoermiddel vonden, dat de reis door de jungle verder voortzette. Hoewel men het tegendeel zou verwachten in een land dat dringend verlegen is om technische hulp die het open kan leggen is dat laatste traject aan de overkant van de rivier al weer enige tijd uit het Surinaamse spoorboekje geschrapt. De spoorlijn ligt er nog wel, maar er rijdt alleen een lorrie over, die met handkracht van de gouddelvers en balata-bleeders wordt voortbewogen, wanneer die iets te vervoeren hebben. Over economische exploitatie van een land met latente rijkdommen gesproken!

Om zeven uur zouden wij met dit treintje vertrekken. Eerst tegen half acht echter kwam het op zijn houtvuur puffende locomotiefje voor de verveloze wagens staan en het vertrek, na herhaald gefluit en armgezwaai en een vaarwel van alle kleurvariaties, die ons vaarwel zegden als voor een wereldreis, leek een historisch moment.

Het was vandaag de dag inderdaad iets bijzonders, want de apostolisch-prefect van Suriname, Mgr. St. Kuypers, reisde mee tot Kwakoegron, halverwege het traject, om vandaar per corjaal over de Saramacca-rivier op vormreis te gaan. Wij waren met nog een missionaris, een broeder die voor de bagage zorgde en een Hindoestaanse jongen die als kok en misdienaar fungeerde, van de partij en hoorden de vele cheerio's en adiossi's die dit vertrek begeleidden. Wij waren de dag tevoren met de snelle „Koningin Juliana" een D.C.-6 van de K.L.M. in het gezelschap van Prins Bernhard uit Brazilië komen vliegen, maar de hartelijkheid van de Brazilianen, die toch ook sterk zijn in het wuiven en roepen, haalde niet bij de sentimenten, die op het stationnetje Paramaribo loskwamen en de vele handen, die er nog door het raam werden gestoken, om dit alles kracht bij te zetten.

Kwakoegron.

Het werd drie uur in de namiddag voor wij Kwakoegron bereikten: een om zijn muskietengevaar berucht plaatsje aan de rand van het „bosland": zanderig en warm, waar enkele bosnegers de rest van de dag gebruikten om de bagage van Monseigneur te monsteren en er in een wonderlijke cocktail van negerengels en Djoeka-dialect hun verbazing over te uiten. In de rivier lagen de vier corjalen gereed, die ons met al die zakken, trommels en koffers zouden meenemen. Wat was meer voor de hand liggend geweest dan dat het vrij secure en moeilijke stouwen de laatste uren van deze dag in beslag had genomen? Geen kwestie van. Lachen en tateren, grappen maken en ineens kwaad en druk gesticulerend opgeven van allerlei stuwadoorswijsheid en dan verder niets doen en alles laten liggen zoals het uit de trein was geladen op het gloeiendhete stationnetje, dat was onze eerste kennismaking met de bosnegers die ons lot voor de komende dagen in handen zouden nemen. „Ge moet nooit vergeten, dat het grote kinderen zijn", verduidelijkte de bisschop ons, die jarenlang als missionaris onder deze mensen gewerkt heeft. „Ge moogt over alles lijkt het geheel en al stil te staan ...." Met deze wijlang getater aangehoord en ons verdiept in deze eerste bosnegerwijsheid, dat niets zo in strijd is met de vrijheid van de vroegere negerslaaf, die eeuwen geleden in het woud is gevlucht, als haast. We zouden op dat punt nog wel wijzer worden ....

Het oerwoud.

Die avond, na een dag lang tussen de brede oevers van de Saramacca te hebben gevaren, langzaam peddelend over de rimpelloze watervlakte met links en rechts de machtige oevervegetatie, waar af en toe een slang op een tak, die over het water hing, lag te zonnen, of een leguaan zich tegen een boomstam opwerkte, werd er halt gehouden in het oerwoud. Geen verkenner heeft ooit in de mooiste kampeerplaats van Nederland zo idyllisch gekampeerd als wij. Verse vis was in een oogwenk door de beste schutter van het gezelschap met pijl en boog buit gemaakt en in de donkerte van het vochtige woud zagen wij kort daarna de vuren branden waarop een rijstschotel a la Djoeka werd klaargestoomd in een tempo, waar de vlugste cafetaria-kok het tegen af moest leggen. Hangmatten werden gespannen en daaroverheen de klamboes die geen mens, ooit mag vergeten als het enige afdoende middel tegen onze grootste vijand in het woud: de muskiet.

Wij zijn nu in het gebied van de boa constrictor, de jaguar en de poema, de waterzwijnen, de buidelratten, kaaimannen en slangen, maar die zullen ons geen kwaad doen zolang het vuur in de nacht blijft branden. Om de beurt houdt een bosneger daar de wacht. Zijn donkere kop in de rosse schijn van de lage vlammen geeft mij een gevoel van rust. Zolang die filosoof daar bij zijn vuurtje zit, kan er niets gebeuren. Zelfs de tijger, die de bosnegers „vadertje" noemen, zal het niet wagen ons kamp te naderen. Maar de Anopheles Darlingi, de malariamuskiet zal zich aan die wachtende neger bij zijn smeulende vuurtje niet storen ....

INDONESIE

INDONESISCH NATIONALISME EN AMERIKAANSE HULP.

Amsterdam. — Een bijzondere correspondentie in het „Algemeen Handelsblad" meldt de beoordeling van de vooruitzichten van Indonesië in de Verenigde Staten. De vrijheidsdrang moet worden gesteund en geleid, indien men wil voorkomen, dat de bevrijde gebieden en hun potentiële rijkdommen in de Russische schoot vallen. Het is niet de verwachting, dat deze steun uitsluitend financieel zal zijn. Indonesië komt bovendien niet in aanmerking voor steun van de International Bank for Reconstruction en Development, omdat Indonesië geen lid is. De mogelijkheid iets te doen via het Unie-statuut met Nederlandse garantie brengt niet alleen legale problemen, maar zal bovendien afstuiten op de Nederlandse voorkeur om het voorlopig bij de huidige credietverstrekking te laten.

Het State Department is over de diverse politieke stromingen in Indonesië uitstekend geïnformeerd en zal ongetwijfeld gaarne belangstelling zien van Amerikaanse ondernemers. Echter werd door een vooraanstaand Indonesiër (niet Sumitro) de stelling ontwikkeld, dat Indonesië zeker een half aandeel en halve medezeggenschap in eventuele ondernemingen toekomt. Daar Indonesië nog geen kapitalisten-klasse bezit zou de staat voorlopig dit halve aandeel moeten houden en later afstoten. Dit is weliswaar geen officieel standpunt, maar wordt wel opgevat als een aanwijzing van de opvatting van de regering en trok als zodanig sterk de aandacht. De houding van het Amerikaans kapitaal blijft nu voorlopig passief en ziet incidenteel zelfs van de plannen af. Amerikaanse rubber-ondernemers financieren de rehabilitatie uit beschikbare en ter beschikking komende middelen, maar zijn niet bereid tot een dollar-investatie.

Voorts acht men in Amerika het verlangen, dat alle posten door Indonesiërs moeten worden bezet, niet in overeenstemming met de bestaande apparatuur. Het wel begrepen eigenbelang der particuliere ondernemers onthoudt dus aan het politieke Amerikaanse belang in Indonesië de steun, die de Amerikaanse regering gaarne zou zien.

Drees sprak Europese taal in Duitsland

's-Gravenhage. — In het kader van de Europese gedachte heeft radio-Bremen een Nederlandse week georganiseerd en heeft gisteren minister-president Drees voor die zender een rede in de Duitse taal gehouden. Hij zette daarin de behoefte van Europa aan een grotere eenheid uiteen. Het gaat, zei hij, om samenwerking tussen de volken, die nog weinige jaren geleden uiterst verbitterd tegenover elkander stonden.

Europa zou ten onder gaan als het niet zijn kracht en zelfbewustzijn zou herwinnen. Met zijn steeds krachtig vernieuwende beschaving kan Europa voor de wereld van grote betekenis zijn. Europa kan zich onder de huidige wereld-verhoudingen niet handhaven, als het in zichzelf verdeeld is, en ook niet onder een dictatuur, welke de geestelijke vrijheid en het eigen nationale karakter der volken geweld aandoet.

Er moet een Europa opgebouwd worden van vrije, maar nauw samenwerkende volken, een Europa, waarin de basis-industrieën, de zeehavens, de belangrijke rivieren en kanalen en spoorwegnetten als een geheel worden gezien en waarin het gemakkelijker wordt arbeid en productie-middelen daar in te zetten, waar men er het meest behoefte aan heeft. Helaas kunnen wij voorlopig niet verwachten, dat dit voor ons gehele werelddeel mogelijk zal zijn. Het is echter reeds van grote waarde, wanneer allereerst West-Europa gezond, sterk en eendrachtig wordt en tot welvaart komt. **In Nederland is het bewustzijn levendig, dat in beider belang een nieuwe samenwerking tussen West-Duitsland en Nederland geboden is,** aldus dr. Drees, **die erop wees, dat de herinnering aan de oorlog en de bezetting diepe littekens bij de Nederlanders hebben achtergelaten.** Tenslotte sprak hij de hope uit, dat een vrij democratisch Duitsland zijn plaats zou verkrijgen in een vrijheid samenwerkend Europa.

ZINGENDE OPVOEDER.

Amsterdam. — Frank Luther, de Amerikaanse „zingende opvoedkundige", is Zaterdag te Amsterdam aangekomen met het plan gramofoonplaten van zijn „opvoedkundige melodieën" aan de prinsessen aan te bieden. Hij zeide de kinderen te willen leren dat het plezierig is goede manieren te hebben.

Hij heeft in samenwerking met de Amerikaanse ambassades een Europese tournee georganiseerd om de idee van muzikale opvoeding voor kinderen, die in Amerika reeds zo populair is, ingang te doen vinden. Hij heeft voor Nederland een nieuwe melodie uitgedacht over een legendarische kleine jongen, die een Nederlandse stad redde door met een vinger een gat in de dijk af te sluiten.

Vietminh is troef in Indonesie

Djakarta. — De speciale Aneta-correspondent schrijft, dat de aanneming van de resolutie van Natsir de interne Indonesische politieke situatie heeft opgehelderd hoofdzakelijk wegens het feit, dat de Partai Nasional Indonesia zich heeft geschaard aan de zijde der uitgesproken pro-communistische partijen. Uit de debatten is duidelijk gebleken, dat alle leden een zo groot mogelijke sympathie voor het Ho Tsji Minh-regiem koesteren en dat men generlei vertrouwen heeft in de politiek van Frankrijk en de Verenigde Staten ten opzichte van Dao Dai.

Nadat het Huis de resolutie over Vietminh had behandeld, gaf Hatta een verslag van het verloop der besprekingen tussen de R.I.S. en de Djogja-republiek omtrent de vorming van de eenheidsstaat. Hij ontvouwde geen nieuwe gezichtspunten, maar legde er weer de nadruk op, dat de eenheidsstaat op „legale wijze" was opgericht, dat zij de internationale betrekkingen van Indonesië niet had gewijzigd en voorts, dat de resultaten van de R.T.C. „niet werden aangetast". „De souvereiniteitsoverdracht was onvoorwaardelijk, zodat het recht der Indonesiërs om hun eigen structuur te bepalen, moet worden erkend", aldus de premier, die voorts zeide, dat de politieke rust is weergekeerd door beëindiging van de strijd tussen de federalen en unitaristen. „Het ideaal van de federalen kan worden verwezenlijkt door een ver reikende autonomie, welke zal worden gewaarborgd in de eenheidsstaat", aldus Hatta.

Gelijktijdig met de zitting van het Huis besprak de Senaat de jongste Nederlandse regeringsnota over Indonesië, voortvloeiende uit het debat in de Tweede Kamer. Sarino van midden-Java was de enige spreker. Hij verzette zich tegen wat hij noemde de „onbetamelijke interventie van de Nederlanders in Indonesische interne aangelegenheden" waarbij hij speciaal prof. Romme aanviel. De vergadering besloot een verklaring over deze zaak aan de regering van de V.S.I. voor te leggen.

BAMPING OPVOLGER VAN HIRSCHFELD.

's-Gravenhage. — Aneta verneemt, dat de benoeming van de heer A. T. Bamping, momenteel Nederlands ambassadeur in India, als opvolger van dr. Hirschfeld zeer spoedig kan worden tegemoetgezien. Gezaghebbende bronnen deelden aan Aneta mede, dat ten aanzien van deze opvolging „de besprekingen nog gaande zijn." maar dat de heer Bamping binnenkort naar Nederland gaat voor overleg met de Nederlandse regering.

Dezelfde bron bevestigde, dat dr. Hirschfeld zijn bereidheid heeft te kennen gegeven als Nederlandse Hoge Commissaris aan te blijven tot 1 Augustus aanstaande.

Nieuws van overal

VIETMINH ONDER SOVJET-CONTROLE.

Saigon — Uit gewoonlijk welingelichte nationalistische bron in Vietnam verluidt, dat de communistische partij in het land, die vijf jaar geleden, toen de Vietminh (de door de communisten geleide opstandige beweging) werd opgericht, officieel ontbonden werd weer openlijk optreedt. De communistische leiders van de Vietminh, aldus genoemde bron, hebben onlangs vergaderd onder voorzitterschap van Ho Tsji Minh, het hoofd van de opstandelingen-regering. Buitenlandse vertegenwoordigers, onder wie een Rus, woonden de vergadering bij. In de plaats van Ho Tsji Minh is een nieuwe algemene secretaris benoemd, die in de Sovjet-Unie heeft vertoefd.

DE BEKENDE WEG

Lake Success. — De Russische delegatie verliet Donderdag de vergadering van de Trustschapsraad, nadat haar eis tot verwijdering van de delegatie van nationalistisch China verworpen was.

SURINAME

GEEN BELANGSTELLING.

Er was een regeling getroffen met de KNSM, waarbij Surinaamse studenten in Nederland in groepsverband naar Suriname konden gaan. De KNSM verleende hierbij een sterk gereduceerde korting op de passageprijs.

Dit plan nu zal niet verwezenlijkt worden, daar er te weinig candidaten waren. De KNSM had een minimum gevraagd van 50 man, er gaven zich maar 30 op.

SURINAAMS INGENIEUR.

Hugo Vervuurt, zoon van de oud-postdirecteur W. G. Vervuurt, is in Amerika „cum laude" geslaagd voor civiel ingenieur.

SPORT

LAND EN WATERSPORT.

's-Gravenhage. — Als reserves voor de wedstrijden van het Nederlands voetbalelftal tegen Zweden op 8 Juni te Stockholm en tegen Finland op 11 Juni te Helsinki zijn aangewezen: Saris (BVV), Huybregts (BVV), Lakenberg (Blauw Wit), Van der Hart (Ajax) en Roosenburg (Sneek).

Leeuwarden. — Tijdens athletiekwedstrijden te Leeuwarden won Foukje Dillema de 100 meter in 11.9 sec. Dit is de beste tijd, die zij ooit op deze afstand heeft gemaakt.

Amsterdam. — Tijdens athletiekwedstrijden te Amsterdam werd het Nederland record 4x 200 meter estafette dames met 1.7 sec. verbeterd. Sagitta brac[ht] het record, dat sedert Septe[m]ber 1949 met 1 min. 48.3 sec. op naam stond van Vitesse, op 1 min. 46.6 sec.

Parijs. — De wegwedstrijd (wielrenen) Bordeaux naar Parijs over 586 km. werd gewonnen door de Nederlander Van Est in 17 u. 25 min. 43 sec. Tweede werd de Fransman Dio[t] op ruim 6 minuten.

's-Gravenhage. — De interland-wedstrijd korfbal Nederland-België in Den Haag gespeeld, eindigde in een 3-3 gelijk spel, nadat de Belgen [bij] de rust een 1—0 voorsprong hadden.

Utrecht. — De Utrechtse waterpolo-dagen zijn bij de heren gewonnen door H.Z.P.C. in Den Haag en bij de dames door de Robben (Hilversum). H.Z.P.C. won in de finale met 4—1 van Haarlem, terwijl de Robben-dames in een halve competitie met H.D.Z. en V.Z.V. ongeslagen bleven.

's-Gravenhage. — Voor de Nederlandse ploeg, welke in de Tour de France zal deelnemen zijn gekozen: Van Est, De Hoog, De Ruyter, Vos en Wagtmans. Voor de bezetting van de zesde plaats worden nog onderhandelingen gevoerd. De Tilburgenaar Van Ierlant zal als ploegleider fungeren.